

**Lvdovici Molinæ, E Societate Iesv Theologiæ Doctoris, &
Professoris, Commentaria, In primam D. Thomæ partem**

Molina, Luis de

Lugduni, 1622

Quo in loco producti fuerint primi parentes. disp. 23.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73915](#)

692 De opere sex dierum, Disp. xxij. xxiiij. xxiv.

Eua^m sexta
die fuisse pro-
duc^{tam}.

Contrarium affirman^t D. Bonaventura in 2. sententiarum d. 18. q. 2. Caietanus in illud Genes. 1.
Masculū & feminā fecit eos, & Lypomanus cùm exponit illud Genes. 2. Edificauit cōstam quam ru-
lerat de Adam in mulierem, nempe vtrumque paren-
tem productum fuisse sexta die. Quæ sanè senten-
tia videatur preferenda. Primo, Quoniam dum Moy-
ses Genes. 1. opus diei texti narrat, ait: *Masculū &*
feminā creauit eos. Eadēmque die ait, *Deum ben-
dixisse illis*, tradidisseque dominium terræ, & eorum
quæ eius ambitu continentur, post quæ omnia ad-
dit. Et factum est ita, viditque Deus cuncta quæ fecerat,
& erant valde bona & factum est vestere & manu dies
sextus: ergo sicut intra diem sextum productus fuit
Adam, ita etiam producta fuit Eua. Verumtamen si-
cūt Moses in caput secundum reliquit narrandum
modum in particulari, quo Deus hominem produ-
xit: sic quoque narrandum reliquit modum, quo
Eua de latere Adami produxit, illisq; matrimonio
coniunxit. Vnde solutū manet motuum, quo auto-
res contraria sententia in eam ducuntur. Secundū,
quoniam Gen. 2. habetur, *Igitur perfecti sunt cœli &
terra, & omnis ornatus eorum, completing, Deus di-
septimo opus suum quod fecerat, nihil videlicet ulterius
producendo, quoniam si aliquid de novo produ-
xisser, non esset completum opus suum*, atque hoc
est quod significant verba, quæ subiungit, & requie-
nit die septimo ab uniuerso opere quod parraratur, pro-
ptereaque benedixit diei septimo, & sanctificauit
illum.

Die septimo
qualiter
Deus ceſſa-
uerit ab om-
ni opere suo.

Atque, vt inferamus, quæ de die septimo dicen-
da erant, obserua Deum eo die non ita cessasse ab
omni opere, quasi nihil omnino egerit die septimo:
tunc enim conseruauit mundum, cooperatūque est
cum omnibus causis secundis, quæ tunc operaban-
tur sed ceſſasse solum à productione eorum, quæ
ad primam huius vniuersi productionem pertine-
bant (quod significant verba illa, *ab uniuerso opere
quod parraratur*) nihil iam eo die producendo, sed
quiescendo ab uniuerso illo opere iam absoluto &
explero. Eaque de causa statuit, vt dies septimus
cuiusque hebdomadæ cultui ipsius dicaretur, in
memoriam beneficij creationis completi, & vt homi-
nes, Dei quietem imitantes, nihil teruire eo die ef-
ficerent, arque ita dum à seruilibus operibus vaca-
rent, ad spiritualia, & Dei cultum, essent promptio-
res. Ex his ergo ita confidio argumentum. Eua non
minus pertinebat ad primam vniuersi constitutionem
quam femina specierum cæterorum animalium,
quæ quinta & sexta die producta sunt: quippe
cum propagatio speciei humana non minus pen-
deat à femina, quam pendeat propagatio specie-
rum aliorum animalium: cum ergo Deus septimo
die ceſſauerit ab uniuerso opere, quod ad primam
mundi vniuersi constitutionem pertinebat, ita vt
in eo iam nihil eorum produxerit, sed vniuersa
fuerint completa, consequens profecto est, vt Eua
sexta die fuisse productam fateamur.

Cum Genes. 2. audis: *Complevitque Deus die septi-
mo opus suum*, intellige, exclusiū, nihil iam tunc
operando eorum, quæ facere decreuerat: id quod
indicant, tum antecedentia illa verba: *Igitur per-
fecti sunt cœli & terra & omnis ornatus eorum*: sex
scilicet diebus antecedentibus, vt precedente
capite explicarant, tum etiam sequentia illa: *quod fe-
cerat*: ante scilicet: quare inclusiū sexta die com-
plevit opus suum: quod in causa fuit, vt Septuaginta
translulerint: *Et consummavit Deus die sexta ope-
ra sua que fecit*. Sermonem etiam esse de comple-
mento exclusiū, indicant præterea verba illa alia

A qua sequuntur: *Et requieuit die septimo ab uniuerso
opere quod parraratur*: ante scilicet sex diebus. Re-
quiescere autem ibi, non denotat laborem & fati-
gationem præteritam, sed nudam cessationem ab
operatione, phrasi Hebreæ, iuxta illud Isa. 1. *Quie-
site agere peruersè*, id est, cessate. Isaia 2. *Quie-
site ab homine, cuius spiritus in naribus est*, id est, desistite
eum offendere. Ioseph 5. vbi interpres translatis *de-
fecit manna*, Hebraicæ habetur, *וְיָמָר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מַתְּבֵל הַמַּן*, id est, quiens manna. Ut alia omittant
exempla.

DISPUTATIO XXIII.

Quo in loco producti fuerint primi parentes.

C ommunis Doctorum sententia est, Adamum extra Paradisum fuisse productum. Ita Am-
brosius lib. de paradiso cap. 4. Rupertus primo in *Genesim* cap. 11. Magister in 2. d. 17. D. Thomas 1.
p. q. 102. art. 4. Abulensis, Caietanus, & alij. Quod factum fuisse ait Magister, vt, non naturæ, sed
gratiæ, Paradisi locus tribueretur. Innuincit fatis
verba illa Genes. 2. vbi, narratis in particulari, cum
hominis, tum parvulus productionibus, subiungit
Scriptura: *Tulit ergo Dominus hominem*, & pefat
illum in paradise voluptatis.

De loco, in quo Adam fuit plasmatus, non con-
stat ex Scripturis. A plerique tamquam traditi-
asserunt, plasmatum fuisse in campo Damasceno.
Notat tamen Abulensis qu. 1. 38. in cap. 13. Genes.
non fuisse campum viris Damasci in Syria, sed
campum viri Hebron propinquum in Iudea pro-
uincia, quæ viri ab Hierosolymis octo leuis di-
stat, vt idem autor Gen. 2. affirmat. Honorus Chrono-
poleon apud Cantapetrensem 6. lib. Hypypo-
lecon cap. 1. affirmit, Adam in Hebron fuisse
productum. Angeli fortè opera fuit inde in Para-
disum translatus, vt Abacuch à Iudea in Babylo-
nem, & Enoch in Paradisum duciti sunt.

Euam in paradiſo de latere Adami fuisse condi-
tam, affuerat Ambrosius loco citato. Magister in *Genesim*
2. d. 18. D. Thomas art. 4. citato in responsione ad
tertium, & plerique alij. Consonat hanc Scriptura
sacra Genes. 2. in qua post narratam transla-
tionem Adami in Paradisum, subiungitur producio
Eua de latere Adami. Quò fit, vt Adamus statim,
ac de limo terræ productus est, sexta ipsa die fue-
rit in paradiſum translatus, eadēmque die Eua fue-
rit producta.

DISPUTATIO XXIV.

*Vtrum Adamus cùm pluribus cōfis, quam cæ-
teri homines, fuerit pro-
ductus.*

C aietanus Genes. 2. affuerat Eua non fuisse Caietanus
verè productam de costa Adami, sed Scriptu-
ram, dum saporem Adamo immisum, & produ-
ctionem Eua de costa Adami narrat, loqui meta-
phorice. Alij etiam in eadem fuere sententia. Cai-
etanus hoc argumento ducitur: Quoniam vel Adam Arguit
antequām ab eo auferretur costa, de qua Eua pro-
ducta fuit, habebat plures costas, quam habeant
cæteri homines, vel non. Si de primum, sequitur,
Adamum productum fuisse monstrosum: non fe-
cūs ac si cum sex digitis produceretur. Si vero de
secundum, sequitur ablata illa costa, & restitu-
carne